

Witte nog

WILLEM TELL

HOE HET VROEGER WAS.

VERTELD DOOR HENRI EN WILLIAM POMPEN

Wat verteld werd en wat al in de boekjes staat:
Wij zijn Henri en William Pompen.

De naam Pompen komt vanaf de oprichting voor bij Willem Tell.

Witte nog

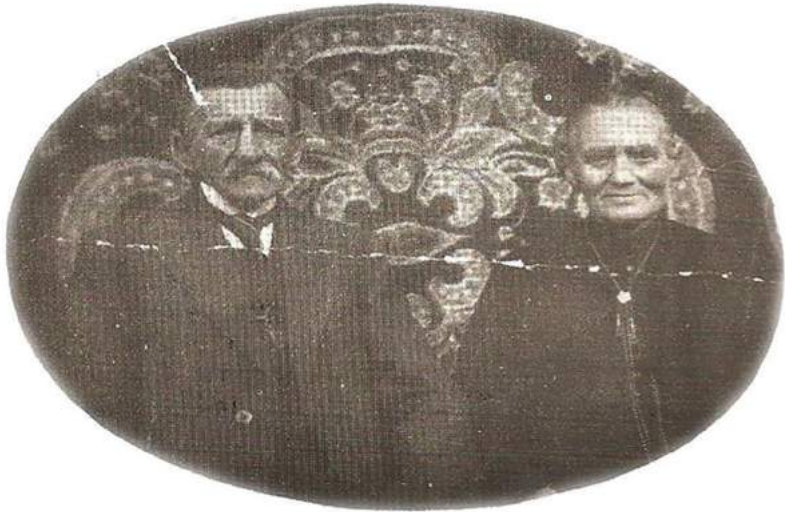
Het oude embleem

We gaan met jullie terug in het verre verleden.

Henri: William kunde gij vertellen hoe het allemaal is begonnen? Wij zijn Pompens en het is ook allemaal begonnen met Pompen.

William: De oprichters van Willem Tell in 1879 (1880) zijn Willem Pompen, Peer Laak, Hannes Arts, Toon Smets, Willem Didden, Jan Willems en J.H. Engelen, bogenmaker. (Hier werden waarschijnlijk ook de eerste bogen gekocht). Deze W. Pompen was de eerste president van Willem Tell.

Witte nog

Willem Pompen en zijn vrouw

Willem Tell startte aanvankelijk bij café Vromans Den Doel

bij smet Verhoeven

werd na verloop van tijd verplaatst naar café A. Smets en la-

Witte nog

de fles vermoedelijk verdwenen.

W. Pompen schreef ook het schutterslied. Hij overleed in 1931.

: Henri zijn dit wel allemaal leden van Willem Tell?

Henri: Nee, op deze foto staat ook Peer van Veldhoven. Hij was geen lid van Willem Tell, maar wilde mee op de foto.

Henri: Men schoot toen met ongekleurde blazoenen.

Deze telden 5 ringen. De binninste ring vormde de zwarte roos, die 5 punten telde. Daar binnen was nog een hele kleine witte roos. Die telde voor 6 punten. De tweede ring vormde de 4, ook wel zona genoemd, de volgende ring 3, drika, vervolgens 2, tweka en de buitenste ring 1 ook wel geitenpaal genoemd.

Elke schietbaan werd aan de zijkanten beveiligd met houten schermen..

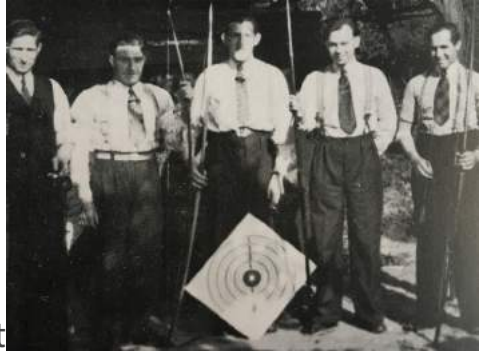
Na verloop van tijd ging Willem Tell naar café Vromans.

William: Toen was het ondertussen oorlog. Wordt er in de oorlog ook geschoten?

Henri: Tijdens de oorlog waren er geen wedstrijden. De Duitsers wilden ook meedoen met het handboogschieten maar ze konden er niets van. Sommige bogen gingen stuk.

William: In Leenderstrijp hadden ze in die tijd handboogvereniging St. Jan. Zij hadden hun clubhuis bij café Jan Hulsen. Van daaruit zijn ze naar de Hospes verhuisd. Enkele jaren daarna ging deze club ter ziele. Enkele van hun leden kwamen naar de Leendse handboogvereniging, naar Willem Tell. Dat waren o.a. Sjef van Engelen, Jan Joppen en Jan Bax.

In de tijd, vlak na de oorlog, is Willem Tell naar De Vier Lin-

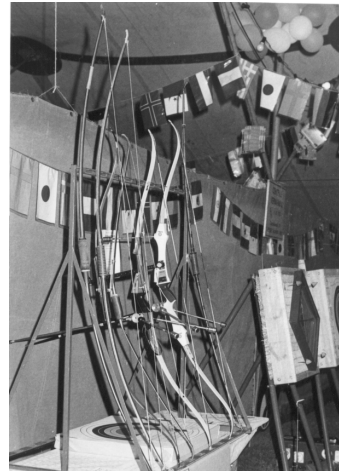

Witte nog

zelf de pijlen. Vooral Wout maakte tijdens zijn periode bij Willem Tell heel veel mooie en goede pijlen.

Een dagje op stap

Als men naar een toernooi ging, moest je eerst bij vereniging verzamelen. Je ging 's zondags 's morgens eerst naar de kerk, en in de namiddag waren de wedstrijden. De Vier linden met Jac Bax) De pijlen en bogen werden opgehaald bij het clubhuis en van daaruit werd er vertrokken. De vrouwen bleven thuis. Normaal werd bij het schieten op en neer geschoten, maar bij concoursen werd maar naar één kant geschoten. Er werd ook vaak in zestal verband geschoten. Er werden dan enkele banen naast elkaar opgesteld en door een touw van elkaar gescheiden. De doelen werden gemaakt van verplaatsbare stropakken. Voor elke baan beschikte men over een pijlendrager (jongen of meisje) die dan de geschoten pijlen ging halen. Elke geschoten roos werd beleefd met een cent voor deze pijlendrager. Later werd het een vast bedrag dat door de club aan de pijlendrager werd betaald. Na de wedstrijd, op de terugweg, werd er aangelegd. Navenant je verder weg op toernooi was geweest, werd er meer aangelegd. Uiteindelijk kwam je weer terug bij het clubhuis om je pijlen en boog weg te zetten en van daaruit ging je dan naar huis. Bij slecht weer ging men ook wel eens met de varkensvrachtwagen van Fried van Asten. Er werden appelpakketten

Witte nog

ondersteboven in de vrachtwagen gezet als zitplaats.

In 1955 werd ter ere van het 75-jarig bestaan op het terrein bij Tonny Hikspoors door onze Willem Tell een groot jubileumtoernooi georganiseerd. Dat was op het Lido terrein, voorheen het rijverenigingsterrein. Er waren wel 54 zestallen. Er werd 's morgens begonnen met een H.Mis en het was een prachtige dag. Er was veel lof voor de goede organisatie. Van de Lokkant was toen de burgemeester en Gerrit Verhoeven was de voorzitter.

foto Gerrit Verhoeven 19)

Henri: Het bestuur uit die tijd was niet erg bureaucratisch, maar vooral praktisch. Er werd hard gewerkt om alles in orde te hebben, maar er werd weinig geschreven. De jaarvergaderingen waren zonder geestelijk adviseur.

William jij kan daar iets over vertellen: anekdote uit de voorzittersperiode van Gerrit Verhoeven: het verhaal van Frans Noten
Frans Noten vertelde ooit over

De keizers van W. Tell

Erwin Dederinge keizer van F.V. v.d. Leek in tot aan zijn dood in 1951.

Frans Noten werd keizer in 1954 met 129 punten.

Frans v. Lelouche werd keizer in 1962 met 274 punten. Hij de foto werd hij door voorzitter G. Verhoeven als keizer gekroond.

Tonny van Halbeeren werd keizer in 1978 met 279 punten. In zijn handen draagt hij de ereninsche ganscheeren door de jeugd G. Verhoeven.

Gerrit Verhoeven

Witte nog

de eerste jaarvergadering die hij meemaakte. Er vond een bestuurswisseling plaats. Ene Bernard Roest, die nog niet zo lang lid was van Willem Tell, werd tot voorzitter gekozen. De secretaris (penningmeester) had een beknopt overzichtje gemaakt van de inkomsten en de uitgaven van het afgelopen jaar. De nieuw benoemde voorzitter vroeg het bestuur naar de notulen van de vorige vergadering. Het antwoord leuidde, helaas die hebben we niet. 'Wat is me dit nou voor een vereniging!' zei Roest en hij liep kwaad weg. Hij is nimmer bij de vereniging teruggekomen. Gerrit Verhoeven nam de voorzitterstaak weer op zich en bleef dit nog vele jaren, ook tijdens en na de oorlog. Er bestaat een reglement waaraan men zich hield en houdt. Dat is door Willem Tell Leende zelf gemaakt.

Hoe ging het er in het bestuur bij Willem Tell zo'n zestig jaar geleden aan toe!

Toen ik 19 jaar oud was, ben ik lid van Willem Tell geworden.

De club bestond toen uit 14 of 15 personen.

Smid Gerrit Verhoeven was voorzitter, Jan Willens (vader van Piet) secretaris en Rein Noten was penningmeester.

Op de eerste vergadering die ik meemaakte, vond er een bestuurswisseling plaats.

In het bestuur werd Bernard Roest, die toen nog niet al te lang lid was, als voorzitter benoemd. De secretaris had een beknopt overzichtje gemaakt van de inkomsten en uitgaven van het afgelopen jaar. Voorzitter Roest vroeg aan het bestuur naar de notulen van de vorige vergadering. Het antwoord luidde: Helaas die hebben we geen.

'Wat is me dat nou voor een vergadering?' zei Bernard en hij liep kwaad weg. Hij is ook nimmer meer bij de vereniging teruggekomen.

Oud voorzitter Gerrit Verhoeven nam de voorzitterstaak weer op zich en bleef dit nog vele jaren, tijdens en na de oorlog, doen.

De wijze van besturen heeft, evenals het schieten, een flinke verandering ondergaan in de laatste zestig jaar.

Gehuldig staan tradities bij Willem Tell hoog in het vaandel, maar staat de tijd ook hier niet stil.

Frans Noten

17

Clubfoto van 1970

Staand vlnr:

Wout Kerkhofs, Toon Noten, Harrie Bax, Harrie Thijssen, Jan Bax en Jan van Mensvoort,

Thieu Kluskens, Frans Noten(Rzn), Leo van Velthoven, Tiny van Mensvoort,

Dielis van Laarhoven, Peer Bax, Jos van Velthoven, Wim Engelen en Frans Laak.

Zittend vlnr:

Frans Noten, Frans van Lieshout, Louw van Mensvoort, Rein Noten, Wim Maas

en Toon van Velthoven.

Voorste rij vlnr:

Jan Noten (Fzn), John Engelen en Rene Noten.

Witte nog

Als je lid wilt worden van Willem Tell moet je ingestemd worden met bonen en erwten. Boon is voor en erwt is tegen.

Henri: Over wedstrijden. De vereniging had officiële wedstrijden van verenigingsleden onderling. De nummers 1 en 2 van de vereniging deden mee met de nationale kampioenschappen. Men schoot toen op 29 meter.

Degene die het clubrecord verbetert krijgt een stropdas. Er wordt steeds ingezet

op het verbeteren van dat clubrecord. Vroeger moest er nogal eens een stropdas weggeven worden. Tegenwoordig ligt het clubrecord zo hoog dat het nauwelijks te verbeteren is. In de tijd dat André de Turck als manneke van een jaar of 14 het clubrecord verbeterde kreeg hij in plaats van een stropdas, een paar sokken. In 1970 stierf voorzitter Gerrit Verhoeven. Het 90-jarig bestaan werd een jaar

Marjan Noten-Pompen

uitgesteld. Bij het 90-jarig feest ontving penningmeester

Witte nog

Rein Noten een koninklijke onderscheiding. Rein Noten was 40 jaar penningmeester. Hij ontving hiervoor een erpenning.

Er was ook een schutterslied. Daar komen we later op terug. Henri: Giel Engelen was de bogenmaker.

Als je pijl kapot was, dan moest je naar Mierlo. Deze reparateur had ook een schietbaan. Daarop kon je de pijl uitproberen.

Den Doel? Waarom heet die zo? Dat was vanaf het begin als zo. Schieten op doel. Vroeger schoot men 18 meter op en neer. Op en neer omdat je dan meer kon schieten en minder hoefde te lopen om je pijlen te gaan ophalen.

Bij de Vier Linden en achter de Schammert schoot men op en neer. De roos heet blazoen. Als een schutter aan een kant bleven zitten, omdat iemand geen zin had om naar de overkant te lopen, kon hij wel eens een pijl langs voelen komen.

William: Ja daar is het verhaal van Bert. Bert was ook bij Den Doel en ging op een zondagmorgen mee schieten. Het was warm en je moest steeds op en neer lopen. Eerst de pijlen schieten dan naar de overkant lopen, daar je pijl opzoeken en weer terug schieten. Bert dacht, na een paar rondjes, ik blijf wel even hier wachten met een lekker potje bier tot ze weer terug zijn. Hij ging achtere het 'schiethok' zitten wachten tot ze terug kwamen. Maar wat er was, weten we niet,

Dubbeltjespot

Al sinds de jaren '70 kennen we bij Willem Tell het fenomeen "Dubbeltjespot". Er waren toen enkele vriendengroepen in de vereniging die op deze manier het schieten nog wat extra's mee wilden geven, tevens was het een spaarpotje om na de competitie eens iets leuks te gaan doen.

Momenteel is er nog maar één groep actief met de dubbeltjespot. De samenstelling is iets gewijzigd, maar een aantal personen: Jan Noten, André de Turck, Ton Noten, Ruud de Turck en Henry Pompen, zijn al vanaf het begin actief.

Momenteel bestaat de groep uit 11 personen.

De reglementen zijn erg eenvoudig, zeer doelreffend en mondeling afgesproken.

1. Voor elke roos van een schutter betalen de anderen leden één dubbeltje.
2. Wie een misser schiet, betaalt hiervoor één gulden, elke volgende misser(s) één dubbeltje.
3. Wie niet op een schietavond komt, betaalt een boete, deze is vooraf bekend en berekend uit het gemiddelde te betalen bedrag plus een boete.
4. Inhalen kan alleen d.m.v. vooruitschieten.
5. De pot wordt op toerbeurt beheerd.
6. Wie niet regelmatig aanwezig is wordt gevraagd naar de reden hiervan, het is namelijk niet bedoeling dat men alleen maar boete betaalt.

We praten hier nog over dubbeltjes boesvel dit nu omgezet is naar 5 eurocent.

Vroeger werd de pot gelicht op maandag met Leende kernis en werd de inhoud geofferd aan Bacchus (lees opgezopen). Met het verstrijken der jaren werden ook wij verstanmiger en werd het gespaande bedrag aan andere dingen gespendeerd.

Het weekend daguitstapjes die meestal op een sportieve manier werden ingevald.

De dag werd afgesloten met een etentje en een drankje. De laatste jaren is het bijeenkomsten bedrag meer dan voldoende om er een leuk actief weekend van te maken. Dit begint meestal met gezamenlijk boodschappen doen. Zie je die club ongeregeld al rondlopen in de Aldi en de Plus?

Witte nog

maar het duurde heel lang voor hij ze hoorde terug komen. Hij wist wel dat het gevaarlijk was om om de hoek te gaan kijken, maar hij snapte er niks van en dacht als ik voorzichtig ben dan kan ik toch wel even kijken. En dat deed hij. Net toen hij om het hoekje wilde kijken of ze er nog niet aankwamen, kwam er een pijl net langs het schiethok. Hij kreeg de pijl tegen zijn tanden en hij verloor zo 2 tanden. De collega schutters schoten dus 2 tanden uit zijn mond. Men gebruikte ook wel een bel als signaal dat de kust veilig was. Die bel was met een draad verbonden van het ene naar het andere schiethok. De laatste schutter moest dan aan de bel trekken wanneer de baan veilig was. Niet iedereen

kon even goed schieten. Soms ging een pijl helemaal uit de baan. Een keer bij De Vier Linden ging er een pijl in het rieten dak. Vanaf 1955 werden gekleurde blaazen ingevoerd.

De koningskar

beltjes. Je kreeg een boete als je niet kwam. Dat was een boete van een kwartje.

William leest voor: dubbeltjespot. Dat was iets anders als contributie.

Henri: Men vond het in den lande discriminerend dat je

Contributie.
Ging met dub-

Witte nog

over leden stemde. Eigenlijk moest iemand die lid wilde worden, dat ook kunnen zijn, vond men. Er is eigenlijk ook nooit iemand geweigerd. Je had op deze manier echter de mogelijkheid om iemand uit een ander dorp kwam, die daar met ruzie was weggegaan, niet bij je club te laten komen. Iemand heeft wel eens in een gesprek te horen gekregen dan Willem Tell hem liever niet als lid had.

Als een nieuw lid is ingeboond en benoemd is er receptie en een soort feestje. Vaak hebben deze leden dan al hele proefperiode achter de rug.

Vroeger was schieten altijd op zondag na de Hoogmis.
Koningschieten

Henri: Ieder jaar is er koningschieten binnen de club. Hiervoor staat een vaste datum in de maand juni. Foto koningskar met Jan Thijssen)

William: Vroeger met koningschieten was er een koningskarretje. Het karretje. Was zelf gemaakt. Daar werd mee rond gereden door het dorp. Daarna was er dan een koffietafel bij de vier Linden. Dat werd georganiseerd door de club.

Het is altijd een verrassing wie koning zal worden. Er kan niet gesjoemeld worden. De beste schutter wordt koning. Dat kan ook een jeugdlid of een vrouw zijn. Deze persoon is dan zowel koning of koningin in hun eigen categorie, als ook ook koning of koningin van de club.

Als je koning bent gewor-

Witte nog

den, ga je naar de wedstrijd van de koning der koningen. De koning wordt als adviseur aan het bestuur toegevoegd. Ook was er een hazenconcours. Er werden hazen als prijs ingezet. De beste schutters wonnen een haas.

Haantjes schieten was er altijd al. Er worden koppels gemaakt. Per maand moet je 3X geschoten hebben. Het koppel dat het hoogst aantal punten heeft geschoten krijgt ieder een haan. Verder werd er vooral om rozenpunten geschoten.

Op het patronaatsterrein werden de Willem Tell wedstrijden normaliter gehouden. Willem Tell had geen trainer. Men leerde elkaar hoe je moest scheten. Frans Noten, de beste schutter, moest de anderen leren. Soms ging het wel eens mis. Wim Engelen heeft ook veel jeugdleden leren schieten. Schieten oefenen deed men ook op de bezemsteel. Die was moeilijk te raken.

foto oude logo

De vlag van Willem Tell

Een dagje op stap

Witte nog

William: En speciale manier van een schietwedstrijd is; Pijlen rollen. Dat ging als volgt: Alle schutters leveren een pijl in. De voorzitter houdt de pijlen op zijn rug en deelt vanuit die positie de pijlen uit. Hij rolt de pijlen. In de volgorde van uitdelen, wordt geschoten.

De club heeft eigenlijk niets met de kerk. Bij officiële toernooien begon men vroeger wel met een eucharistieviering. Vanaf een jaar of 10 jaar mo-

Hoe ging het er in het bestuur bij Willem Tell zo'n zestig jaar geleden aan toe!

Toen ik 19 jaar oud was, ben ik lid van Willem Tell geworden. De club bestond toen uit 14 of 15 personen.
Spel leidi' Verhooven was voorzitter, Jan Wilkens (zuster van Piet) secretaris en Rein Noten was penningmeester.
Op de eerste vergadering die ik meemaakte, vond er een bestuurswijziging plaats. In het bestuur werd Bernard Reest, die toen nog niet al te lang lid was, als voorzitter benoemd. De secretaris had een bekropen overzichtskaartje gemaakt van de namen van de schutters van het afgelopen jaar. Voorzitter Reest vroeg aan het bestuur naar de notulen van de vorige vergadering. Het antwoord luidde: Helas die hebben we geen. "Wat is niet dat moet een vergadering!" zei Bernard en hij trap konink weg. Hij is ook sterker maar bij de vergadering teruggekomen.
Ook voorzitter Gerrit Verhooven nam de voorzitterska' weer op zich en bleef dit nog vele jaren, tijdens en na de oorlog, doen.
De wijze van besturen heeft, evenals het schieten, een flinke vooruitgang ondergaan in de laatste zestig jaar.
Gelukkig staan tradities bij Willem Tell hoog in het vaandel, maar staat de tijd ook hier niet stil!

Rein Noten

3 generaties Noten

Jim Maas en Laurens van Mensvoort

Jan Noten en André de Turck

gen jongelui lid zijn. De bogen zijn vaak erg duur voor de club. De oude bogen konden wel 100 jaar oud worden. Om te repareren werd een oud zaagblad tegen de boog aan gemaakt. Daarna werd er werd pek op de boog gesmeerd. In

Witte nog

In 1974 wist een Leends team de nationale titel te behalen in klasse C. Met een diploma en een gouden medaille keerden zij uit Oirschot terug.
 Dit team bestond uit: J. Engelen 425 p., A. Noten 407 p., L. van Velthoven 402 p., L. van Mensvoort 389 p., Fr. Noten 384 p. en J. van Mensvoort 348 p.

Witte nog

Onze vereniging bij het 100-jarig bestaan.

Knielend van links naar rechts: Ben de Turck, K. v.d. Sande, A. v. Meijl, W. Beynen, Fr.

Pompen, F. v.d. Beek, H. v. Meijl, Jos Raaijmakers, K. de Win.

Zittend van links naar rechts: A. de Turck, W. Ergelen, Fr. Noten, R. Noten, W. Maas, L. v.

Mensvoort, W. Kerkhofs, L. v. Velthoven, T. v. Mensvoort.

Staarle van links naar rechts: A. Noten, Chr. Kersten, H. Bax, D. van Laarhoven, A. v.

Velthoven, Fr. Noten Rz., F. v. Lieshout, J. v. Mensvoort, Jos v. Velthoven, J. Maas, P. v.d.

Wildenberg, J. Noten, P. v.d. Sande, H. Pompen, R. Noten, D. Bejk, M. Khakens, A. Dijkhof,

F. Emmers, H. de Win, A. Noten, R. de Turck, Jac. de Win, P. Roefs en A. Keijzers.

die tijd gingen deze pijlen jaren mee.
Uitstapjes.

Elk jaar of om het andere jaar was er een uitstapje voor de

Foto links:
Beton storten.
Vier:
Ton Noten, Raai de Turck,
Coos v/d Sande, Jan Maas en
André de Turck.

Foto links:
Een een pitstake.
Vier:
Peter Bouwman, Serge Boers,
André de Turck, Toon Noten,
Raai de Turck, Coos v/d Sande,
Mazzen Versteeg(staand), Jan Maas
en Wim v/d Laak(staand).

Foto links:
Op zondag was er inspectie:
Vier:
Harris van Meijl, Toes v/d Laak,
Toon Noten en Walter v/d Laak.

Witte nog

leden en hun vrouwen . De vereniging spaarde om een uitstapje mogelijk te maken. We begonnen onze bijeenkomst met het verhaal van een busreis naar België. Een dagje op stap. Alleen leden gingen mee. Met hun dames. De Kaasboerin en Dennenlucht in Postel waren populair o.a. vanwege het dansen bij het orgel,

De medaille van Peter Kerkhofs 1996

William: Vroeger was Willem Tell een mannen gemeenschap. Alleen mannen waren lid van Willem Tell, Ineke Koops was in 1975 de eerste dame. Dat betekende ook wat voor de accommodatie. De oude toilet voor de mannen, bij de Schammert was een oude dinkensbak van de koeien.

Clubfoto 2005
Achterste rij v.l. v.r. F. Gijbels, J. v. Bonggen, J. Polman, T. Michels, G. Buis, N. de Heij, P. Kerkhofs, B. v. Doorn, R. Gijbels, J. v. Nijfhuizen, J. Maas, K. v.d. Smeede, H. d. Tuijn, R. Polman en T. v. Meuwonen
Tussenvoegende rij: T. Nooten, J. Nooten, A. J. Berg, H. Monnars, T. Zwitserloot, J. Buis, W. Stas, M. v. Tongerloo, D. Nooten, S. Nooten, R. Nooten, P. v.d. Laar, F. Nooten, J. v. Lievevoeghen, W. Louwman, J. v. Eest en Y. Verbeek
Voorste rij v.l. v.r. C. Koppers, M. v. Tongerloo, H. Loois, H. v. Grijshuisen, A. d. Tuijn, H. Buis, F. Nooten (Kraai), H. v. Meester, M. Straak, M. Buis en A. Nooten (Riet)
Zitende op stoel v.l. v.r. Gijbels, H. v.d. Laar, H. v. Meijl, G. Gijbels, R. Jacobs, E. d. Tuijn, W. v.d. Laak, C. Hendrickx, H. Poegen, P. v. Lievevoeghen, F. Nooten, W. Kerkhofs, W. Poegen, K. Loois, D. Lamers, P. Buis en J. v.d. Heere
Orkest v.l. v.r. v.l. v.r. H. Buis, M. Lamers, R. Vermeer, M. Kerkhofs, R. Poegen, P. Nooten, S. Lamers, Y. v. Meijl, J. Poegen, en S. Verbeek
Achterste rij v.l. v.r. Gijbels, H. Gijbels, R. Gijbels, J. Jansen, T. Kalkers, M. Meijer, C. Meesters, A. Nooten, M. v.d. Laar, P. Kerkhofs, D. Buis, H. Thijssen, C. v. Tongerloo, J. v. Veltrop, L. v. Wier, J. d. Wier en K. d. Wier

Daar konden de mannen voldoende mee uit de voeten. Toen er dames kwamen moest er een nieuw toilet komen.

Bij de accommodatie achter de Schammert, kreeg je als je lid was van Den Doel, een sleutel om te gaan schieten.

Op die manier kon je veel oefenen en dat leverde mooie resultaten op. Dielis van Laarhoven en Wim Engelen waren de jeugdleiders, die toezicht hielden. De bezem kapot schieten

Witte nog

Een nieuw logo, ontworpen door Rob Jacobs

WIST U DAT:

- Iedere schutter in 1954 een contributie betaalde van 25 cent per maand.
- Men in 1957 al uitstapjes maakte met de vereniging en wel naar de Dettuwe.
- Frans Noten (Jen) in 1964 3^e nationaal werd in Bouillon met 401 punten.
- In 1969 alle toernummers leden gezamenlijk lid zijn geworden van de N.I.B.
- In 1972 Rein Noten werd benoemd tot erepenningmeester wegens zijn 40-jarig jubileum als penningmeester.
- Ineke Knops ons eerste vrouwelijke lid werd in 1975.
- We al haantjes schieten vanaf eind jaren zeventig.
- Elke jaren daarna er al een computer gebruikt werd om dit alles uit te tellen.
- Harrie van Meijl in 1981 lid werd en de vereniging 7 nieuwe doelplakken schenkt.
- Ons lid Tiny van Mensvoort in 1984 prins van Blaudonk was.
- Ons erelid Frans Noten (Jen) op 18 oktober 1986 de eerste steen legde t.b.v. de nieuwbouw van de Irlaan.
- We in 1989 overgingen naar een nieuw clublogo ontworpen door Rob Jacobs.
- In 1989 tijdens de jaarvergadering, de Irlaan tijdelijk was geblokkeerd t.v.m. een achtervolging en schietpartij.
- Toon Noten in 1993 zijn troffel in de wùgen heeft gehangen, na het vothoelen van de overdekte baten van Willem Tell.
- Het bestuur deze daar uit heeft gehaald om hem te verbrennen.
- Deze troffel het symbool is geworden voor de zelfverzaamheid die binnen de vereniging tentoongesteld wordt.
- Op 11 januari 1995 de overdekte baten officieel zijn geopend door drie erelieden.
- Andre de Turck op 28 november 1995 in een officiële wedstrijd 16 rozen achtereen wist te treffen.
- Vader en zoon Kerkhofs beide een plaats in het nationale team wisten te veroveren.
- In 1998 voor het eerst de 'oude heren' wedstrijd werd georganiseerd door R. Noten.
- De voorzitters van onze vereniging achtereenvolgens waren: Gerit Verhoeven (1929-1969), Lauw van Mensvoort (1970-1981), Wout Kerkhofs (1982-1989), Andre de Turck (1990-1996), Jan van Riet (1997-1998), Raad de Turck (1999-heden).

12

Foto links:
Peter Kerkhofs woedt 'afgeleverd'
door Miriam van Vugt, in de
Ferrari-rode MG
van hanz vader.
Foto rechts:

Foto rechts:
Henry Pompen rijdt met de
kampioenen in een rode
Amerikaanse auto, geleend
van de Hr. Joppen.

Foto links:
Rob Polman wordt in opsicht naar
den doel begeleid door Motorclub
'Den Blaasprij'

Foto rechts:
Michael van Tongerlo wordt met
de huiflar van Piet Vanquack, en
later nog begeleid door de Schut,
naar het clubhuis gebracht.

16

- Wout Kerkhofs de 'Poullidor' van Willem Tell wordt genoemd.
- Dit door zijn vele tweede plaatsen komt.
- W. Kerkhofs ondanks deze titel al driemaal nationaal kampioen wist te worden in zijn leeftijdklasse.
- André de Turck nu aanspraak begint te maken op de 'Poullidor' titel.
- We in 1993 van start gingen met de uitdaging en een short metic.
- We alweer vanaf 1996 aan het Leeuwenber zittten.
- Op 6 december 1999 het eerste sportgala van Heeze-Leende-Sterksel plaatsvond.
- We hier nog steeds niets hebben kunnen winnen.
- Een team van Willem Tell in 2001 vanwege een 'foute' (niet witte) pantalon werd gediskwalificeerd op de districtskampioenschappen.
- Onze accommodatie gebruikt werd voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2002.
- Danny Noten in 2003 jeugdprins werd en dat de receptie op 'Den Doel' was.
- Menigens hieraan een steentje bij heeft gedragen, om de poel te spekken.

vin: Danny Noten, Felicia Gijsherts, Rik Vermeer, Ivon Vermeer, Sandra Noten, Frank Noten, Jeroen Pompen, Tim van Mierlo, Stefan Vermeer, Kevin Loos, Don Lauers en Patrick Noten.

13

Witte nog

De troffel van Toon Noten

was eigenlijk het enige ondeugd dat ze uithaalden. Willem Tell werd erg goed. Ze behaalden het Nederlands kampioenschap, Jan Noten was in 1976 landskampioen. Daardoor bloeide club op het leverde veel nieuwe leden op. Zeker ook uit Leende. Als de boogschutters naar wedstrijden gaan dienen zij een witte patalon te dragen. Daar is niet iedereen blij mee. Het is zelfs voorgekomen in 2001 dat Willem Tell gediskwalificeerd werd omdat niet iedereen een witte pantalon droeg.

Toen Jan Noten kampioen werd mocht Willem Tel kampioenschappen organiseren. Dat was financieel heel aantrekkelijk. Willem Tell heeft al die tijd goed kunnen overleven, financieel.

1980. Het clublied is 100 jaar oud. We gaan dat nu zingen.

Witte nog

De vereniging verdient het meeste geld als het in eigen beheer een accommodatie kan runnen. En Willem Tell heeft Christ Kersten.

Clubshirts bestaan vanaf dit 100 jarig bestaan in 1980. Eerst waren het donkerblauwe sweaters met het oude logo, toen werd het een donkerblauwe trui en daarna kwam het nieuwe logo ontworpen door Rob Jacobs. Hierbij werd ook een nieuwe trui aangeschaft.

Willem Tell: met vereende kracht hebben we veel voor elkaar gekregen.